

Efter § 2: skal aflivningen udføres af en voksen deri såvidt muligt kyndig person. Under aflivningen må, såvidt muligt, andre husdyr og børn under 14 år ikke være tilstede.

Det bestemmes endvidere i § 2:

„Dyret skal ikke flås, skrælles eller ribbes, før man har forvisset sig om, at døden er indtrådt.“

I § 3 findes visse regler om nødslagtning.

Efter § 4 kan kongen eller den, han dertil bemyndiger, give almindelige regler for aflivning af hunde, katte, sølvvræve og andre pelsdyr, som holdes i fangenskab. Regler herom er givet ved landbrugsdepartementets skrivelse af 24. januar 1930. Herefter skal sådanne dyr altid bedøves før aflivningen ved en af de i skrivelsen angivne, nærmere beskrevne metoder.

C.

I *Sverige* fik man den 4. juni 1937 en lov om slagtning af husdyr. Efter § 1 skal husdyr bedøves umiddelbart før blodets aftapning. Uden forudgående bedøvelse må fjerkræ og kaniner dog aflives derved, at hovedet hastigt skilles fra kroppen. Efter § 2 må den, som ikke er fyldt 18 år, ikke iværksætte bedøvelser ved slagtning, ej heller aftappe blodet eller iøvrigt aflive dyret, medmindre det sker under opsigt af nogen ældre. Det påhviler da denne at påse, at de med hensyn til slagtningen gældende forskrifter bliver overholdt. Efter § 3 behøver reglerne i §§ 1 og 2 ikke at overholdes, såfremt et dyr som følge af sygdom eller ulykkestilfælde bør nedslægtes, uden at det kan opsættes. Loven trådte i kraft den 1. juli 1938. Den har en slutningsbestemmelse, hvorefter den, forsåvidt angår slagtning af rener, først skal tillempes fra den dag, da kongen bestemmer det.

II. Forslag til ændrede slagtere regler i Danmark.

I 1913 fremsatte en kreds af folketingsmænd med *Marott* i spidsen et forslag i folketinget om værn for dyr (R. T. 1913—14, tillæg A II, sp. 2425). Det hed her i § 11:

„Al slagtning, hvadenten den sker privat eller som forretning, skal foregå efter følgende regler:

„Slagtning af fireføddede dyr skal ske hurtigt, så at dyret underkastes så lidt angst og smerte som muligt. Før blodudtømningen skal dyret bedøves.

Bedøvningen skal ske ved hjælp af dertil indrettede slagteapparater, enten slagtemaske med stift eller skydeapparater. Umiddelbart efter bedøvningen foretages blodudtømningen, så døden straks indtræder.“

Der var endvidere i forslaget regler om, at slagtning kun måtte udføres af voksne, og om, at det ene dyr såvidt muligt ikke måtte se på, at det andet blev slagtet. Fjerkræ skulle slagtes ved afhugning af hovedet.

Om fisk foresloges:

„Fisk, som ikke dør af sig selv kort efter optagningen af vandet, skal ved udleveringen til forbrugere slagtes ved et snit i nakken med en skarp kniv.“

Efter at forslaget havde været behandlet i folketinget, blev det henvist til et udvalg, der den 7. april 1914 afgav betænkning, hvori fremsattes et omarbejdet forslag (R. T. 1913—14, tillæg B, sp. 2169). Det hed i dette forslags § 8:

„Ved slagtning af heste og voksent hornkvæg skal bedøvning med dertil egnede redskaber finde sted før blodudtømningen. Hvor slagtning udføres af professionel slagter, gælder denne bestemmelse også ved slagtning af kalve, får og lam.

Fjerkræ, undtagen duer, skal slagtes ved afhugning af hovedet.

Fra disse bestemmelser undtages slagtning efter jødisk ritus (schächtning).“

Ved udvalgets samråd med justitsministeren havde denne meddelt, at der til ministeriet var indkommet flere skrivelser vedrørende bestemmelser i lovforslaget fra landboforeninger, husmandsforeninger og andre institutioner. De derved rejste spørgsmål måtte undersøges forinden lovens endelige affattelse. Da der hertil ville kræves en forhandling med en række andre ministerier, gik ministeren ud fra, at det ville være noget vanskeligt for udvalget selv at udføre dette arbejde, og han tilbød derfor at lade det foretage fra administrationens side. Udvalget havde besluttet at modtage justitsministerens tilbud om at foretage de nødven-